

Jövőkép: kitől tanulunk?

Ha megkérdezzük a gyerekeket, hogy melyik tantárgyat szeretik, és megkérjük őket, hogy magyarázzák meg, hogy miért, meglepő választ fogunk kapni.

8. oldal

Egyház és kultúra

Fontos kérdéseket feszeget a nagyváradi református gyülekezet ifjúsági színjátszó társulatának nemrég bemutatott darabja.

10. oldal

Felhívás adakozásra

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Igazgatótanácsa arról döntött, hogy gyülekezeteinkben elkezd a gyűjtést az iraki menekült keresztyének megsegítésére.

14. oldal

HARANGSZÓ

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2018. JÚLIUS • 29. évfolyam 13-14. szám • Ára 3 lej

Tündérek a varrógép mellett

Nagyváradon, a református egyház pásztrolásában működik egy műhely, ahol sérült, fogyatékos, vagy más tekintetben hátrányban levő fiatalok dolgoznak. Az általuk előállított termékek viszont nemhogy hátrányban lennének: ellenkezőleg! Bevételt, profitot hoznak a hatalmas anyagi erővel rendelkező világcégek által uralta szabad piacon. Azért, mert a lelküket varrják bele ügyesen elkészített termékeikbe! Egy nem túl nagy, de szeretettel és gondoskodással teletsúfolt műhelyben varrnak szebbnél-szebb dolgokat: kispárnáktól kezdve babákon, textil-meséskönyveken át a kényelmes babzsákokig, Biblia- és énekeskönyv-borító, méteres színes

kígyó, bevásárlótáska, faldekoráció, egyszerűval minden kapható ebben a műhelyben, ami pedig éppen nincs, azt előteremtik. Egy iskola szeretett volna egyedi sötétítőket, de nem olyat, amilyent a bevásárlóközpontban lehet kapni és Kínából van. Hanem valami olyat, aminek lelke van, aminek szövetében egy örvendező élet suttagása is benne van. Ezt is megvarrják ebben a műhelyben. Mert ahol a gyengébb, a sérültebb is fontos, ott nincs lehetetlen. Ahol a világ munkaerőpiacán értéktelennek mondott embernek azt mondják, hogy értékes vagy, az az ember értéket fog teremteni.

12. oldal

Két tűz között

Az én gyerelem első tanuló! Az enyém zongorázik és úszik! Az enyém matematika verseny nyertese! Az én gyerelem kétnyelvű iskolába jár! Az én gyerelem mesemondó verseny nyertese! Ezek a mondatok szülőök szájából hangoznak el, amikor éppen dicsekszenek egymást túllícitálva.

8. oldal

Keresztyének és a korszellem Pál apostoltól a posztmodernig

„Ne szabjátok magatokat e világhoz...” – írja Pál apostol a római gyülekezetnek. Erre figyeltek fel aztán a birodalom polgárai is. Elsősorban ugyanis nem a tanításra, hanem az erkölcsi értékrend tisztaságára voltak fogékonyak az emberek.

Az első keresztyének nem a korszellemhez igazodtak. A Római Birodalomban ekkorra az adók beszedése és a béke fenntartása vált fő céllá, aminek a kereskedelem megélénkülése egyenes következménye volt. Az anyagi mellett azonban a szellemi élet is virágzott. A koiné („kikötői”) görög nyelv (ami az ókor világnyelve volt, mint ma az angol) lehetővé tette az eszmék gördülékeny cseréjét. A közérthetőség miatt lett az evangélium nyelve is. Egységes birodalom, tarka szellemiség.

4. oldal

www.facebook.com/harangszo

A hosszútűrő és bosszúálló Isten

„Ninive terhe; az elkosi Náhúm látásának könyve. Buzgón szerető és bosszúálló Isten az Úr, bosszúálló az Úr és telve haraggal; bosszút áll az Úr az Ő ellenségein, és haragot tartó az ő gyűlölői ellen. Hosszútűrő az Úr és nagyhatalmú, és nem hagy büntetlenül.” (Náh 1,1-3a).

Azt gondoljuk, hogy Isten kegyelmes és könyörületes? Elfeledkezünk-e arról, hogy Isten nem csak kegyelmes és könyörületes, hanem bosszúálló is? Mit jelent az, hogy Isten „bosszúálló”?

Náhúm prófétáról kevés adatunk van. Annyit azonban tudunk, hogy Elkosból származik. Hol lehetett Elkos? Nem tudjuk. A lényeg az, hogy Náhúm próféta Ninive ellen, Asszíria fővárosa ellen prófétált. Asszíria ekkor nagyhatalom volt, Akház és Ezékiás király idejében. Kr. e. 722-ben Asszíria leigazza és feldúlja Samáriát, az akkori Izráel fővárosát. Kr. e. 633-ban pedig Egyiptom királyi városa, No-Amon következett, melyet szintén leigáztak az asszírok. És most Náhúm próféta Ninive felett hirdet ítéletet. Ez az ítélet Kr. e. 612-ben be is teljesedett.

BUZGÓN SZERETŐ ISTEN

Náhúm próféta Isten dicsőítésével kezdi próféciás könyvét. Ebben a dicsőítésben Isten szeretné megismertetni. Ennek pedig ez a lényege: **ÉN VAGYOK AZ ÚR**. Minden az ÚRRÓL szól. Ezt nagyon is komolyan kell vennünk.

Arról az Úrról, aki hatalmas, aki „legyen” szavával megteremtette a világmindenséget. Egy olyan csodálatos világot, hogy az ember csak csodálkozni tud. Rácsodálkozunk a szép fehér hóra, mely belepi a mezőt és hegyeket. Ámulunk, amikor a tavaszi napsugár melengetésére kisarjad a szép zöld fű. Aztán nyílnak a tarka virágok, énekelnek a madarak... Bennünket is melenget a nap sugara s a mi ajkunk is énekre nyílik, magasztaljuk Urunkat, aki nekünk is életet adott szüleink által s ilyen szép, csodálatos világot ajándékozott nekünk. Amikor tiszta esteiken és éjszakákon feltekintünk a csillagos égre, elámulunk, hogy milyen mindenható, bölcs és szent, buzgón szerető Istenünk van!

De az ÚR Bosszúálló Isten is! S már halom is, amint kérdezitek: De hát az ÚR nem kegyelmes Isten? Az ÚR nem könyörületes Isten? Az ÚR nem türelmes Isten? Az ÚR nem olyan Isten, aki nagykegyelmű és hűséges? Így van! Isten így jelentette ki magát Mózesnek: „És az Úr elvonult előtte és kiáltott: Az ÚR, az Úr, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú. Aki irgalmas marad ezerízígen; megbocsát hamisságot, vétket és bűnt: de nem hagyja a bűnöst büntetlenül, megbünteti az atyák álnokságát a fiakban, és a fiak fiaiban harmad és negyedízígen.” (2Móz 34,6-7).

Az Úr tehát egyidejűleg buzgón szerető és ugyanakkor bosszúálló is. A Tórában (a Törvényben) írva van: „Én, az Úr, vagyok a te Istened... Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem... Ne imádd, és ne tiszteld azokat!” (2Móz 20,3,5). S néhány lappal később ezt olvassuk a Bibliában: „Mert nem szabad imádnod más istent; mert az Úr, akinek neve féltőn szerető, féltőn szerető Isten ő.” (2Móz 34,14).

Jónás próféta idejében Ninive nem pusztult el, mert a ninivebeliek megtértek a próféta prédikációjára. Pedig Jónás a legrövidebb és legelrettetőbb prédikációt mondta: „Még negyven nap és elpusztul Ninive!” (Jón 3,4b). Ám ezután bűnbánatot tartottak és bűjtőt hirdettek. Isten ekkor kegyelmet gyakorol Ninive népén. Nem vesztett el Ninive.

Náhúm próféta azonban a végső ítéletet hirdeti meg, mert Asszíria az Úr és az ő felkentje ellen harcolt.

BOSSZÚÁLLÓ ÚR

A „bosszúálló” szónak van egy negatív felhangja. Szó szerint így lehetne fordítani: **A harag Istene**. Ám Isten haragja más, mint az emberek haragja. Az ember haragszik arra, ki rosszat tett vele, és lehetőleg meg is fizet neki. Ezért van annyi gyűlölet a szívünkben. Ezért van annyi háború a népek között.

Nem figyelünk Jézus tanácsára, aki azt mondta, hogy még hetvenszer hétszer is meg kell bocsátanunk egymásnak. Gonosz szívünkre hallgatunk, és alig várjuk, hogy bosszút álljunk, hogy rosszért még nagyobb rosszal fizessünk. Nincs ez így jó! Nem a szálkát kell meglátnunk a másik ember szemében, hanem a magunk szeméből kell kivennünk a gerendát.

Az Úr haragja nem önkényes, nem kénye-kedve szerint való. Isten haragját is uralma alatt tartja. Az Úr a haragját a bűn ellen irányítja. Az Úr haragja az ő ellenségei és az ő gyűlölői ellen irányul. Ő igazságos Úr. Ő szent Isten.

Mérlegelve az eddigieket, engedjük át a bosszúállást az Istennek. Ne legyünk bosszúállók. Helyezzünk mindent az Úr kezébe, hiszen Ő igazságosan ítél. A zsoltárok is erre

szólítanak fel bennünket: „**Kelj fel, Uram, haragodban...**” (Zsolt 7,7). A Zsolt 9,20-ban is ugyanezt olvashatjuk. Egyébként Isten haragja az Ő szeretetét is jelentheti. Isten ura az ő haragjának. S haragjában sem a vesztünkre tör, hiszen Ő nem akarja a mi halálunkat, hanem azt, hogy megtérjünk és éljünk.

Ám az idő sürget bennünket. Hiszen vége lehet a kegyelmi időnek, s akkor már nem marad más számunkra, mint az ítélet.

FELKEL AZ ÚR

Asszíria számára elérkezett az ítélet ideje. Isten hosszútűrő ugyan, de... Hosszútűrő, ami szó szerint így fordítható: *lomha a haragra*. Az Úr hosszú ideig feltartóztathatja a haragját, de egyszer vége lesz a türelmének. Asszíria elpusztult. Csak eszköz volt Isten kezében, hogy Izráel megtérjen és hitre jusson.

A mai „asszírok”, nagyhatalmak s huncut, gerinctelen csatlósaik nagyon is meg kellene hogy szívleljék mindezt! Ugyanis Isten ma is Isten! Isten a legnagyobb Hatalom, aki népeket felemel, de népeket aláz meg. Ő a jogsosság Istene! A 21. században is!

Samária is elpusztult. Lakói rabságra jutottak. Izráel népe, Isten népe! Éppen ezért Asszíria nem kerülheti el az Úr büntetését.

A mai „asszírok” sem!

Az Úr „felkelt!” Ez lett Jeruzsálem reménysége. Megmaradtak.

Nekünk is, mint népek, ez a reménységünk! Megmaradunk! Az ördög és az ördögi hatalmak minden fondorlatoskodása ellenére is!

Krisztus Anyaszentegyházának is ez a reménysége. A harag idejének vége lesz. Az Úr Jézus győzött minden hatalmasság és erő felett. Isten felülemelte Őt „minden fejedelem-ségen és hatalmasságon és erőn és uraságon, és minden néven, mely neveztetik nemcsak e világon, hanem a következőkben is: és mindeneket vetett az Ő lábai alá, és Őt tette mindeneknek föltötte az anyaszentegyháznak fejévé, mely az Ő teste, teljessége Ő neki, aki mindeneket betölt mindenekkel” (Ef 1,21-23). Ő visszajön ítélni „eleveneket és holtakat.”

Mutasd meg nekünk az Atyát!

„Fülöp így szólt hozzá: Mutasd meg nekünk az Atyát!” (Jn 14,8)

Fülöp látni akarta az Atyát. Kinyilatkoztatást kért Jézustól. Így szólt hozzá: „Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég nekünk!”

Vajon mit akart ezzel Fülöp elérni? Nem tudjuk. Talán azt szerette volna, és nem csak Fülöp, hanem a többi tanítványok is, hogy Jézus adjon nekik kinyilatkoztatást az Atyáról, és így megláthassák az Atya dicsőségét.

Egyébként Mózes is ezt kérte: „Mutasd meg nekem dicsőségedet!” (2Móz 33,18)

BIZONYTALANSÁG

Fülöp kérése egyébként éppen arra mutat rá, hogy milyen keveset tudtak az apostolok az Atya természetéről. Fel sem tudják fogni, hogy Jézus és az Atya egy. Jézus nem is egyszer, hanem gyakran úgy beszél az Atyáról és önmagáról, mint akik isteni lények, és mint akik isteni lényükben egyek. Ez elégséges kell hogy legyen a tanítványoknak.

A tanítványok Jézust szolgálai formában látták, melyben Jézus istensége, mely az Atyáé is volt, mélyen el volt rejtve.

A hegyen is csak egy kis időre láthatták az Ő megdicsőült alakját, és csak Péter, Jakab és János volt jelen.

A tanítványok nem értik, hogy az Úr Jézus személyében, maga Isten van jelen.

MEGNYILATKOZÁS

Ne csodálkozzunk, hogy a tanítványok Jézustól azt kérik, hogy az Atyát nyilatkoztassa ki. Ezzel az ő nehéz szolgálataikra nézve szeretnének erőt nyerni. Egyébként az ő lelki szemeik még nem nyilatkoztak meg, vagy nem voltak olyan éleslátóak lelki szemeikkel, hogy Jézus „vastag szolgálai ruháján” áthatolva megláthatták volna az ő dicsőségét, ami el volt rejtve.

Ám ne gondoljuk azt, hogy Fülöp éppen olyan volt, mint a hitetlen, örökösen jeleket és csodákat kívánó zsidók. Ne ítéljük hát el Fülöpöt azért, mert azt kérte Jézustól, hogy mutassa meg nekik az Atyát.

21. században élünk. Nekünk már sok minden világos. Hitvallásaink vannak. Ismeretünk van Istenről, Jézusról, stb. Fel sem tudjuk fogni, hogy milyen nehéz lehetett a tanítványoknak felfogni Jézus igazi valóját. Ugyanis Jézus „szolga formát vett fel.” Jézus szolgálai formájában, szegényes ruhában, emberi gyengeségekkel küzdve, teljesen megalázta magát.

KIVÁNSÁGOK

Amikor gyermekek voltunk, a mi nagyszüleink, szüleink, lelkipásztoraink úgy beszéltek Istenről, mint aki láthatatlan. Visszagondolva gyermekkorunkra, azt kell mondanunk, hogy Fülöp kérése Jézus felé ott van a mi ajkun-

kon is. De jó lenne, ha valamiféle jellel megerősítené a mi hitünket is! De jó lenne megtapasztalni, hogy Ő él, hogy gondol reánk, hogy gondunkat viseli, törődik velünk és megtart bennünket! Bárcsak adna valami jelet erre nézve! Miért nem jelenik meg nekem? Miért nem tapasztalom meg az ő csodáit az én életemre nézve is? Mi is „látni akarjuk az Atyát”.

Enyhe dorgálás van Jézus válaszában: „Annyi idő óta veletek vagyok, és még sem ismertél meg engem, Fülöp?” (Jn 14,9). Figyelemre méltó, hogy Jézus azt mondja Fülöpnek: „annyi idő óta”. Olyan régen! Fülöp az elsők között volt, akiket Jézus elhívott. Annyi idő óta – ez azt jelenti, hogy három hosszú éven át együtt voltunk, Fülöp, és még sem ismer szers engem?! Nem tudod, hogy ki vagyok?!

Három év? Évtizedeken át együtt vagyunk hitvesünkkel, gyermekeinkkel, testvéreinkkel és még sem ismerjük egymást! Vagy mégis? Ismerjük egymás rigolyáit, hibáit, vétségeit, stb. A jó dolgokat is. Azt is, ami örömmel tölt el bennünket. De egészen, teljesen nem ismerjük egymást.

Jézus azonban más! Ő nem ember! Őt jobban kellene ismernünk, hiszen mi már tudjuk a Bibliából, hogy ki Ő. Annyiszor beszélgettünk vele imádságainkban! Olyan sok időt töltöttünk vele csendes áhítataink alkalmával és a templomi istentiszteleten! Ismernünk kellene! Tudnunk kellene, hogy neki „adatott minden hatalom mennyen és földön!”

REMÉNYSÉG

Hittel merítsünk a reménység kútjából úgy, hogy naponta olvassuk a Bibliát. Erősítsük hitünket úgy, hogy naponta beszélgetünk Vele imádságainkban! S meg fogjuk tapasztalni, át fogjuk élni, hogy Jézus Krisztus az igaz Isten, egy az Atyával mindenben. Ő annyira szeretett bennünket, hogy feláldozta önmagát, vérével hullatta értünk, hogy életünk, örök életünk legyen. Biztosít bennünket arról, hogy bűnbánattal imádkozhatunk az Atyához az Ő nevében és bűnbocsánatot nyerünk.

Krisztus mindenek felett örökké áldandó Isten (Róm 9,5). Hatalma van, hogy minden bűnbánó bűnöst megmentsen és megszenteljen. Ha minden mi bűneink skarlátvörösek lennének is, olyan fehérré tud bennünket tenni, mint a hó.

Aki lélekben Jézus Lelkéhez simul, az az örökkévaló Barátot nyeri meg, aki örökkévaló Isten is ugyanakkor! Akarod-e, hogy ez az örökkévaló Barát a tied legyen? Ne halogasd! Nyisd meg szívedet előtte, s lakozást vesz benned és örökre a tied lesz és te is örökre az övé leszel.

Keresztyének és a korszellem

„Ne szabjátok magatokat e világhoz...” – írja Pál apostol a római gyülekezetnek. Erre figyeltek fel aztán a birodalom polgárai is. Elsősorban ugyanis nem a tanításra, hanem az erkölcsi értékrend tisztaságára voltak fókuszok az emberek.

Az első keresztyének nem a korszellemhez igazodtak. A Római Birodalomban ekkorra az adók beszedése és a béke fenntartása vált fő céllá, aminek a kereskedelem megélénkülése egyenes következménye volt. Az anyagi mellett azonban a szellemi élet is virágzott. A koiné („kikötői”) görög nyelv (ami az ókor világnyelve volt, mint ma az angol) lehetővé tette az eszmék gördülékeny cseréjét. A közérthetőség miatt lett az evangélium nyelve is. Egységes birodalom, tarka szellemiség.

Ebben a világban a jólét és a szabadság keresése mellett a betegség és a halál legyőzése központi szerepet játszott az emberek életében, hiszen a legfontosabb élettehernek számítottak. Nem csoda hát, hogy elterjedtek a gyógyító istenségek, nyüzögtek a pénzcsináló csodatevők, varázslók és jóvendőmondók. Elterjedt volt a babonáság és hódítottak a misztériumvallások, amelyek a kereső, szomjazó lélek vágyaiból táplálkoztak.

Az ember nem tanul! Bábel tornyának története már évezredek óta hirdeti: az ember a fejlődés útján nem érheti el Istent. A bábéli tornyot építette az ember minden korban, ma is. Hiába hívjuk génmanipulációnak: a természet leigázása nem a megistenülés útja!

Az első keresztyénekre azonban már nem ez volt a jellemző. Nem idomultak koruk emberéhez, ezért gúnyolták, igazságtalan kritikával és vádakkal illették, végül üldözni kezdték őket. Ma mindenki úgy él, ahogyan akar. Még az egyházban is. Nekünk pedig tolerálni kell(ene), mert a mai korszellem ezt diktálja.

A korszellem összefoglalása annak, ahogyan az emberek gondolkodnak, viszonyulnak és szemlélik a világot. Mi számít jónak és mi rossznak, mi követendő és mi elvetendő. A nők szerepe például teljesen más a muzulmán országokban, mint Nyugaton. Ma már csak azt kell tanulni, ami hasznot hoz; a munka nem öröm, pusztán pénzszerzés; az ember fő célja pedig a hatalomszerzés lett.

Korunk ma ismert képét a gazdasági válságok nagyban meghatározták. Az 1929-es gazdasági világválságot követően teljesen megváltozott a világ. Oka a túltermelés volt.

Azért, hogy ez soha többé meg ne ismétlődjék a szabad piacot szabályozni kezdték. Bevezették az állami kontrollt a húzóágazatokban, meghonosították a társadalombiztosítást (munkanélküli segély, nyugdíj, gyermeknevelési támogatás, stb.) azért, hogy az átmenetileg keresőképtelen emberek is fenntarthatassák magukat (és a gazdaságot). A megtermelt javak „elfogyasztása” alapvető és közös céllá vált. Az új értékmérő pedig már nem is a pénz lett, hanem az, hogy mennyire eladható egy árucikk, mennyire piacképes a gazdaság.

Fogyasztásra épül a gazdaság, és az egész életünk. A századfordulón új normák és új jelszavak jelentek meg: fenntartható növekedés, egészséges életmód, környezetbarát termékek. Ezekkel együtt pedig új veszélyek is felbukkantak: globális felmelegedés, terrorizmus, amelyek félelmet keltenek az emberben. A mai kor emberének alapérzése szépen lassan a világvége érzéssel vált egyenlővé.

A mai világ ugyanis két folyamatot lát maga előtt. Egyrészt a tudomány és a technika megállíthatatlan fejlődésben halad felfelé. Egyesek valóban azt gondolják, hogy ez viszi előre a világot. Másrészt a mai kor embere iszonyodva látja azt is, hogy a természet megállíthatatlanul hanyatlik, egyenesen zuhan a megsemmisülés felé: az ember miatt – az emberrel együtt.

Az ember nem tanul! Bábel tornyának története már évezredek óta hirdeti: az ember a fejlődés útján nem érheti el Istent. A bábéli tornyot építette az ember minden korban, ma is. Hiába hívjuk génmanipulációnak: a természet leigázása nem a megistenülés útja!

A ma embere is függetlenedni akar Istentől. Ádámtól és Évától kezdve génjeinkbe ivódott, megváltoztathatatlanul és kijavíthatatlanul az Istentől való függetlenedés vágya. Nem a Szentírás tanítása szerint tekintünk a bűnre sem. Minden vétket, minden botlást, minden gyengeséget relativizálunk: a jó hiányával magyarázzuk. Az ember viszont potenciálisan jó! Megvan benne a lehetőség a jóra – csupán a világ rossz és megakadályozza abban, hogy érvényre juttassa.

Nem is tud mit kezdeni az ember a megváltással! Nincs rá szüksége. Önmegvalósítás és kibontakozás, ami kell. Krisztus keresztre ezért távoli a mai embernek. Teológiai gondolkodásunkat is egyre inkább ez határozza meg.

Pedig református alapelvünk: az állandó reformáció elve (semper reformari debet) nem pusztán módszertani vagy szervezeti megújulást jelent. Az evangélium tisztaságát kell megőriznünk és vigyáznunk a szekularizált élet-szemlélettől.

Az egyház feladata az evangélium hirdetése. De hogyan tegye azt, ha már az első keresztyének sem csak abban látták a feladatot, hogy kifelé felolvassák (akkor még nem is lett volna, hogy mit!) és befelé megéljék a Szentírás tanítását. Mi az egyház elvilágiasodásától rettegünk, holott a feladatunk máig nem változott: hatni a világra. Kovászként kelesztetni, sóként ízesíteni, hegyen épült városként Urunk felé vezetni a tájékozási pontot keresőket.

Az egyháznak minden időben felelnie kell a kor kihívásaira: túlnépesedés, szegénység, munkanélküliség, nemi szerepek, környezetvédelem, biotechnika, klónozás, emberi jogok, házasság, abortusz, eutanázia, vallási indíttatású erőszak, terrorizmus. Korunk égető kérdéseit (sajnos) tovább is tudnánk folytatni. Nem is a felsorolás a kérdéses, hanem a rájuk adott vagy elmaradt

Pál apostoltól a posztmodernig

válasz. Az evangélium hirdetésének megbízatása meddig terjed? Hirdeti-e Krisztust a véleményformálásunk, a döntéseink, a cselekedeteink vagy pedig kezünket mosva némák maradunk?

Érdemes-e beleavatkozni egy ilyen világ ügyeibe? Ilyen a világ! – szoktuk vállrándítással nyugtázni a korszellemet. Illúzió, hogy az emberiség a fejlődés útján úrrá tud lenni minden problémán. Ellenkezőleg: egyre többet generál maga körül. A Szentírás is ennek ellentétét mondja. Valóban naiv optimizmus lenne azt hinni, hogy valaha is tökéletes lesz a társadalom, de cinikus pesszimizmus lenne azt állítani, hogy a keresztyén embernek nincs társadalmi felelőssége.

Jézus nem arra kéri az Atyát, hogy vegye ki az övét ebből a világból, hanem őrizze meg őket. De mégis miért és mire, ha nem azért és nem arra, hogy nevét az adott kor-helyzet-

ben hirdesse? Pál apostol a hellenizmus talaján állva tudja hirdetni az athéniaknak az ismeretlen Istent. Luther a humanizmus világában fogalmazza újra a középkori egyház hitértelmezéseit. Mégsem lesznek sem hellenistává, sem humanistává. Óvatosan a korszellemmel téhat! A magvető ellensége nem a szántóföld, hanem a konkolyt vető ember.

Idevágó, korunkra jellemző, egyedi, mégis kikerülhetetlenül fontos és kényes kérdés az internet kérdése. A világháló kétségtelenül hasznos dolog: lecsökkenti a távolságokat, azonnali kapcsolatot teremt emberekkel vagy éppen tudástárakkal. Információt továbbít, ami jó. Viszont tudunk olyan tragikus esetekről, amikor valaki életébe került az internet-kór. Orvosilag ugyanis a túlzott használata ugyan olyan károsra válhat, mint más függőséget okozó dolgok. A szerencsejátékhoz, az alkoholhoz vagy a kábítószerhez hasonlóan romboló hatást fejthet ki. Kezdve azzal, hogy kialvatlan diákok tanulásképtelenné válnak az iskolában, dolgozó felnőttek teljesítménye csökken a munkahelyen, el egészen addig, hogy voltak olyanok, akik éhen haltak a számítógép előtt.

Ezeket ugyan nem szabad általános jelenségként kezelni, de a virtuális világ számtalan ismeretlen veszéllyel fenyeget bennünket. Például, hogy vannak olyanok, akik (az alvásidőt leszámítva) több időt töltenek a virtuális térben, mint a valós életben. Ott az ember az lehet, aki lenni szeretne. Vonzóbb, fiatalabb, gazdagabb, okosabb, befolyásosabb, népszerűbb. A lehetőségeknek csak a képzelet szab határt.

De valóban ennyire szürke az életünk, hogy megelégedünk egy másik képzeletével és megálmodásával? Krisztus nekünk nem virtuális közösséget és virtuális ígéretet adott. Valóságos szeretetet, megváltást és új életet kínál a vele való közösségben. Ez egyre kevésbé vonzó a mai világ számára. Nem véletlenül a legjobban fejlődő iparág a számítástechnikáé. Évente megduplázódik az eszközök teljesítménye. Napról-napra fejlődnek az okos telefonok, egyre olcsóbb és gyorsabb az internet-szolgáltatás, egyre élménydúsabb és látványosabb minden.

Nem véletlenül a legjobban fejlődő iparág a számítástechnikáé. Évente megduplázódik az eszközök teljesítménye. Napról-napra fejlődnek az okos telefonok, egyre olcsóbb és gyorsabb az internet-szolgáltatás, egyre élménydúsabb és látványosabb minden. De Krisztus nekünk nem virtuális közösséget és virtuális ígéretet adott.

Ráadásul mindez egyre könnyebben magunkkal vihető. A közösségi oldalak, a video megosztók, a vásárlási oldalak, a játékok már elérnek az ember tenyerében. A virtuális életünket bárhova magunkkal vihetjük. „Ahol a ti kincsetek, ott a ti szívetek” – tanítja Jézus. Hordozható, virtuális kincseket akarunk!

Évszázadokkal ezelőtt az egyház patrónusai pénzüket nem sajnálva templomokat építettek. A falu népe ugyanis anyagilag képtelen lett volna rá, de voltak, akik tudták és tették kötelességüket és vagyonuk jelentős részét nem sajnálták, hogy az utókornak

helyet készítsenek az Istennel való találkozás alkalmaira. Ma ugyanezek a málladozó templomok és rozsdás esőcsatornák azt hirdetik, hogy az emberek (mint a bolond gazda) lecserélték kincseiket autószalonokra, plázákra, nyaralásra. Az emberek elfelejtették, hogy Isten a fölösleges javakat arra adja, hogy Neki és felebarátainknak szolgáljunk azokkal. Nem virtuálisan, hanem a valóságban.

Manapság a profit mozgat mindent. A folyamatos növekedés. Egy szerzetes jut ezekről a fogalmakról eszembe, aki az erdőben a fák tetejére mutatva magyarázza el, hogy mennyivel okosabban a növények az embereknél. A fák ugyanis (legyenek bármilyen magasak is) csak egy bizonyos pontig nőnek. Afelett már nem lenne fenntartható a fejlődésük, kidőlnének és önmagukat pusztítanák el. A növények ezt tudják, a gondolkodó ember sajnos nem!

A keresztyén világ értékrendjét már nem a szentek vagy a hősök diktálják, hanem a gazdaság és média. Közben ki vagyunk szolgáltatva a szabadság illúziójának. Elfogadjuk lassan már azt is, amikor a rosszat jónak és a jót rossznak mondják. Ha elégszer mondják Belzebubnak, annak is fogjuk tartani. Ma ugyanis a véleménynyilvánítást dicsőítik, az lett szentté. De Istennek is van véleménye, ami nem változik!

A mai korszellem nem jobb és nem rosszabb, mint az előzőek. Épp ez az aktuális, a miénk. Isten azonban ebben is meg akar szólalni, hogy rajtunk keresztül is egyértelműen és világosan üzenje ennek a világnak: az Ő igazsága nem relatív, de örök és valóságos.

TOKÁR SÁNDOR

Akik másképp látják a világot

Szikszai Katalint és Csabát súlyos betegségük arra készítette, hogy átértékeljék az életet. A nagyváradai házaspár sutba vágta az addig fontosnak vélt dolgokat és elindult megismerni a világot.

– Nemrég érkeztek haza egy horvátországi körutazásról, nem sokkal előtte pedig Görögországban jártak. De könnyebb, ha így kérdezem: idén eddig hány országba utaztak el?

– Az esztendő első felében mindeddig négy kiránduláson vettünk részt, ebből három alkalommal léptük át az ország határait.

– Mióta tart ez a közös nagy utazás és miért fontos önöknek az újabb és újabb úti célok meghódítása?

– A legelső külföldi nyaralásunk mondhatni véletlenszerűen alakult. 2008 nyarán egy utazási iroda játékan vettem részt. Mindössze pár egyszerű kérdésre kellett válaszolni, és a sok válaszadó közül éppen én nyertem meg egy hét napra szóló, egyszemélyes máltai nyaralást. Ez a közel 400 eurós út tartalmazta az oda-vissza repülőjegyet és a szállást. Természetesen nem akartam egyedül utazni, ezért idehaza úgy döntöttünk, befizetjük a páromnak is. Ez az út örök élmény maradt számunkra, itt született meg bennünk a kirándulási vágy.

– Az utazással kapcsolatban, óhatatlanul az anyagiak is felvetődnek az emberekben. Önök nem milliomosok, hogy tudják hát mégis kigazdálkodni, hogy évente többször is elutazzanak valahová?

– Az utazás fontosságával kapcsolatban nem árt tudni rólunk pár dolgot. A férjem 2007 januárja óta súlyos veseelégtelenségben szenved, nálam pedig 2009 novemberében mellrákot diagnosztizáltak. Tapasztalatból mondhatom tehát, hogy aki elég közel ke-

rül a halálhoz, az másképpen látja a világot. Sok dolog, amit korábban nagyon fontosnak gondoltam, ezt követően már csak felesleges pénzkidobás, értéktelen semmiség lett a szememben. Számomra a márkás ruhák, ékszer-ek és kefcék értéktelenek. Ez nem igénytelenség, mindössze átértékelése a dolgoknak.

– Milyen közlekedési eszközzel utaznak a legtöbbször?

– Nagyon szeretünk repülni. Gyors, és ha időben veszem meg a jegyet, nem is túl drága. Például februárban, mikor Londonba utaztunk, a repülőjegyünk oda-vissza kettőnek csupán 200 lejbe került.

– Hogyan történik az újabb és újabb utak megszervezése?

– Sűrűn nézegetjük az utazási irodák prospektusait és az interneten is sokat keressük, és ha találunk valami érdekeset, gyorsan megbeszéljük és döntünk. Sok kirándulást én szervezek meg (repülőjegy, szállás, étkezés). Persze ezek a kirándulások időigényesebbek, de szeretem megtervezni az útjainkat. Persze vannak olyan helyszínek is, ahová csak mások által, szervezeten tudunk eljutni.

– Véletlenszerűen döntenek egy-egy újabb úti cél mellett vagy tudatosan, előre terveznek?

– A választást nem mondanám véletlenszerűnek, inkább csak szemegyetünk a lehetőségek közül és kiválasztjuk a legmegfelelőbbet.

– A környezetük, ismerőseik, barátaik hogyan véleményezik, hogy önök „mindig” úton vannak?

– Az ismerőseink javarészt csak azt kérdik, miből utazunk, az azonban senkit sem érdekel, hogy mi mindről mondunk le azért, hogy a hobbinknak hódoljunk.

– Messze még az év vége, milyen úti célok szerepelnek még az ideai bakancslistán?

– Jelenleg tervezett utazásaink csak májusra és júniusra vannak. Ezek igencsak érdekesek lesznek, mivel most külön utazunk, de persze képeket most is megosztunk a közösségi oldalunkon.

– Mit tanácsolnának a kispénzű emberek számára, akik úgy gondolják az utazás csak a gazdagoknak való. Olcsón is el lehet jutni szép helyekre? Ha pedig elszánták rá magukat, hogyan vágjanak neki?

– Utazás előtt mindenképpen igényeljük a nemzetközi egészségügyi kártyát, mindig vigyünk magunkkal egy kicsivel több pénzt annál, mint amit a kirándulásra szántunk. Egy kis tartalék mindig jól jön, ha nem költjük el, jó lesz majd legközelebb is. Emellett egy-egy útikönyv mindig hasznos lehet, amennyiben valaki nem tud legalább minimális szinten angolul, jó, ha visz magával egy társalgási kézikönyvet. Én elég jól elboldogulok angolul, meg persze folyamatosan fejlesztem is az angolum, de kicsit olaszul, spanyolul és németül is tudok. Ha nincs útikönyvünk, sok információt megtalálunk a világhálón, és azokat kinyomtatva kész is van a saját szerkesztésű útikönyvünk. Amikor én szervezem az útjainkat, mindig megtervezem hogyan jussunk be a reptérről a városba és vissza. Sokszor még a városnézést is megtervezem, hogy ne össze-vissza kóborogjunk, hanem szépen sorban meg tudjuk nézni a lehető legtöbb nevezetességet. Ez nyilván kissé időigényes, de utólag nagyon hasznosnak bizonyul. Az utazások alkalmával nem kell szégyellni kérdezősködni sem, általában a legtöbb helyen nagyon segítőkészek az emberek.

Versek nélkül kegyetlenebb az élet

Az életben kapott és elviselt sebek, szenvedések hozzák ki belőlem a verseket, mondja Müller Dezső nyugalmazott lelkész-költő, aki szerint még van egy „molekulányi réteg”, aki szereti és olvassa a lírát.

– Az írásművészetet, a költészetet közel engedi még manapság magához az olvasó? Magyarán: kell-e még a vers az embereknek?

– Székely János már 1970-ben úgy értékelte, hogy a vers halott, amit nem érdemes életre kelteni. Az igazság az, hogy az emberek nagyobb hányada nincs elragadtatva a költészettől. Ellenben van egy molekulányi réteg, akik nemcsak kedvelik, olvassák a verseket, hanem maguk is megpróbálkoznak írni, többnyire sikeresen.

– Mi az, amit közölsz, amit a világ tudtára szeretnél adni verseidben?

– Általában szabad verseket írok, de időnként a kötött formákat is föl vállalom. Nem szeretném, ha lírámat megfertőzné a posztmodern irányzat. Voltaképpen árvaságom és magányosságom terhé szeretném érthetően a világ tudtára adni: „mert más ki mondaná el helyettem / amit csak én tudok?”

– A költészet, a versírás milyen többletet, pluszt nyújtott a számodra az igehirdetésben?

– Évtizedeken keresztül annyira belém ivódott a líra, hogy ennek magvetése az elmondott prédikációimban is megnyilvánul. Az igehallgatók gyakran visszajeleznek, hogy egy-egy beszédem hatással volt rájuk.

– Az egyházi társadalom mennyire elfogadó azzal, aki valami másban, például a költészetben is igyekszik használni talentumait?

– Az egyházi társadalom részéről gyakran ért elismerés. Az is előfordult, hogy jelentős összeggel támogatták egy-egy könyvem kiadását. De volt olyan szomorú eset is, amikor épp a bennfentesek próbálták megakadályozni verseskötetem megjelenését. Ilyen értelemben mindig aktuális marad József Attila örök érvényű megállapítása: „a költő hiába vonít”.

– Volt-e valamilyen hatással a költői pályádra, hogy a lelkészi szolgálatból nyugalomba vonultál?

– Nyugalomba vonulásom és betegségem jó hatással volt költészetemre. Ugyanis temérdek idő állt rendelkezésemre írni és olvasni. Mindez pedig azt eredményezte, hogy lassan-lassan megújult a költészetem.

– A költőnek fontos, hogy alkotásai eljussanak az olvasóhoz. Erre egyszerű lehetőséget nyújtanak az eddigi megjelent köteteid.

MÜLLER DEZSŐ: BELSŐ KÉNYSZERBŐL RAGADOK TOLLAT

Folyóiratokban, egyházi és világi lapokban hol van lehetőség publikálni?

– Sokszor megkérdik tőlem, hogy végeredményben miért írok? Ilyenkor mindig azt válaszolom, hogy mint a legtöbb költő, én is belső kényszerből ragadok tollat, az életben kapott és elviselt sebek, szenvedések hozzák ki belőlem a verseket. A költő legyen mindig hű a szenvedéséhez, fájdalomához, és ezeket örökítse meg elsősorban. Örömmre szolgál, ha az ilyen típusú verseim eljutnak az olvasóhoz. Ennek érdekében több laphoz is elküldöm verseimet. Régebben főleg az egyházi lapok: a Református Szemle, a Református Család, az Igehirdető és a Harangszó közöltek tőlem. Újabban a világi lapok, folyóiratok: a Helikon, a Várad, a Hepehupa és a budapesti Versmondó hozták alkotásaimat. Megjelent nyolc verseskötetem is azt a célt szolgálják, hogy írásaim eljussanak a kedves olvasóhoz, mert versek nélkül kegyetlenebb az élet. „Birodalmak estek, / nem kapva lélegzetnyi verset” – vallja Illyés Gyula. Életem alkonyán egyre hálásabb vagyok azok irányába, akik elindítottak a költészet útján: Hervay Gizella, Márki Zoltán, Lászlóffy Csaba, Lázár László, Fábrián Sándor, Cseke Gábor, Gittai István, Simon József és mások.

FÁBIÁN TIBOR

MÜLLER DEZSŐ

Fohász

Ha felhő kúszik
a tengernyi égre
segíts lángot lobbantanom
a pislogó fényre
ha könnyzáró hull
a megsebzett tájra
segíts zsebkendőt húznom
a bágyadt láthatárra
ha a fák kontyáról
leesnek a fészkek
segíts visszahoznom
az elrepült fecskéket
ha körös-körül
a tagadások nyernek
segíts visszaadnom
hitét az embernek
és ha kirajzolódnak szárnyai
a röpködő madárnak
segíts kimondanom
hibáit a világnak!

MÜLLER DEZSŐ

Fogadj szívedbe

Amíg fénylik a hold
a hullámzó égen
amíg fölbuzognak
a hegyek serényen

Amíg a fák lombjai jözt
kitáruul az alkony
amíg fölcseh a visszhang
szilárd kősziklákon

Amíg megszeppent folyók
hömpölyögnek csendben
amíg elmerül a kín is
sekély vizükben

S míg élni tudok
buzgón itt lenn
fogadj fogadj
szívedbe, Isten.

Két tűz között a gyermek

Megérkezett a várva várt vakáció, ilyenkor érdemes néhány iskolai kérdést újragondolni. Amit most átértékelésre ajánlok, az a megfelelési kényszer, amit belenevelünk a gyerekeinkbe. A gyerekek általában nem saját ambícióból remekelnek, hanem azért, mert valakinek meg akarnak felelni. Nagyon fontos ezt tudnunk, mert a „gyeplő” végét mi tartjuk a kezünkben.

Az én gyerekeim első tanuló! Az enyém zongorázik és úszik! Az enyém matematika verseny nyertese! Az én gyerekeim kétnyelvű iskolába jár! Az én gyerekeim mesemondó verseny nyertes!

Ezek a mondatok szülők szájából hangoznak el, amikor éppen dicsekszenek egymást túllícitálva.

Egy válasz versenyen kívül: Az én gyerekeim egy gyerek, aki imád focizni, biciklizni, naponta megküzdünk az iskolai feladatokkal, de szeret kint játszani, mindig mindenkinek köszön, és sok barátja van.

Viszont ezzel nem lehet túl népszerű lenni. Mert a szülők ma versenyben vannak egymással a gyerekeiken keresztül. És éppen ezért beléjük nevelnek egy olyan teljesítmény kényszert, ami nem egészséges szerintem.

Az iskola pedig szereti a teljesítmény-kényszeres gyerekeket. Hiszen ők a legformálhatóbbak, az igazi jó tanulók,

akik mindig mindent elvégeznek, akik vízre izzadják a tenyerüket egy dolgozat előtt, és akik számára csak a jeles és a kitűnő az elfogadható.

Mi a probléma ezzel? Hogy miközben agyonszabályozták a gyerekekkel való bánásmódot, egy tenyeres sem csattanhat el, mert a gyerekeket nem szabad stressz érje, pedagógiai módszerek tömkelege lesöpörte az asztalról a régi jól bevált módszereket, mondván, hogy az nem elég gyerekközpontú, mégis hova jutottunk? Minden ötödik gyereknél diagnosztizálható az iskolai stressz. Most akkor ki a hibás? Vajon hol a hiba? Az iskolarendszer követel túl sokat, vagy a szülő a hibás?

A tanítók és a tanárok a szülőkre mutogatnak, a szülők pedig vissza a pedagógusokra.

Az én véleményem szerint hiba mindkét oldalon van. Az iskola mind jobb és jobb teljesítményt vár a diákoktól, miközben egyre inkább zsúfolják tele a tananyagot újabb és újabb dolgokkal. A szülő pedig maximális teljesítményt vár a gyermekétől. Az az elvárás, hogy ő legyen a legjobb, legokosabb, legszorgalmasabb, legkiemelkedőbb.

Ha pedig ez az elvárás, elveszük a legtöbb gyerektől a gyermekkorát, mert nem képes minden gyermek kitűnőre megfelelni az iskolai követelményeknek.

Mi volt más régen? Akkor is megvoltak a követelmények, meg kellett tanulni a leckét, a pedagógus megkövetelte a maximumot, de a szülő tudta, és elfogadta azt a szintet, amire a gyermek képes volt. Miért kell minden gyereknek elsőnek lenni, vagy kitűnő tanulóknak lenni? Miért nem keressük meg azt, ami őt a legjobban érdekli, és abból fejlesszük, amennyire lehet, a többitől pedig hozzon egy szintet, amire képes?

Vajon ha ezeknek a versengő szülőknél elkérnénk az ellenőrzőjét, mit találnánk benne? Csupa jeles és kitűnő minősítést?

Félre ne értse valaki, nem azt szeretném ezzel hangsúlyozni, hogy nem kell tanítani és követelni a gyerektől, vagy hagyni kell elkényesedni, ellustulni, vagy arcátlanná válni. Csupán azt hangsúlyozom, hogy nem kell elvenni tőle a gyermekkori örömeit, mert valamiből nem tökéletes. Ismerjük meg a gyereket, próbáljuk felmérni a képességeit és a mércét állítsuk a képességeihez és ne az iskola maximális elvárásaihoz. Úgy öröm lesz számára az iskola, és lesznek sikerélményei is, még akkor is, ha nem lesz éltanuló.

Számomra nagyon fontos, hogy egy házi feladatait elvégző, udvarias, viselkedni tudó, de ugyanakkor boldog gyerek legyen a gyerekeim.

T. BEA

Jövőkép: kitől tanulunk?

Ha megkérdezzük a gyerekeket, hogy melyik tantárgyat szeretik, és megkérjük őket, hogy magyarázzák meg, hogy miért, meglepő választ fogunk kapni. Az lesz a válasz, hogy vicces, vagy kedves a tanár. Vagyis nem a tantárgyat szeretik, hanem a tanárt, s a tanár kedvéért tanulnak. Érdekes szempont, mikor az ember iskolát választ, mennyire szeretetre méltóak a tanárok. De így működik a gyermek: akit csodál, attól nagyon könnyen tanul. A tanárnak, pedig, mikor tanít, tudnia kell, hogy a személyiségével nevel, s a saját személyisége lehet segítség vagy akár akadály is az oktatásban s az eredmények elérésében.

Ugyanilyen módon működik a befolyás a gyerek életében, míg a személyiségformálódás tart. Azoktól tanul leginkább, akit csodál. Harmonikus folyamat indul be, amennyiben a családi értékrend egyezik az iskoláéval, de még inkább a pedagógusokéval. Valamint az is lényeges, hogy milyen oda-vissza kapcsolódások, értékelések hangzanak el a gyerekekről, és egyik fél mit tart a másiktól.

Néhány példa: ha a család jó véleményvel van gyermekéről és a pedagógus is, valószínű, hogy a gyermek követni fogja a mintáját, azaz a jövőképe hasonlatos lesz

a felnőttekéhez, ugyanis senki nem kérdőjelezi meg a másikat.

Ha a család rossz véleménnyel van a gyermekről és/vagy a pedagógusról (vagy a pedagógus értékeli le a gyermeket és/vagy a szülői nevelést), a gyermek választás elé kerül: választania kell a két értékrend közül, ami azzal jár, hogy valakinek nem fog megfelelni. Ebben az esetben a gyermek erősebb kötődésén (kibez ragaszkodik jobban) és az eddig kialakult személyiségén fog múlni, merre halad tovább, akár egy harmadik utat is választhat.

Tizenhét éves kor környékén a kortársak nagyon fontos szerepet kapnak az egyén életében: a fiatal ellentmondások érzések közepette leválik a szüleitől, elszakad a gyermekkortától, azonban még nem lép át a felnőttkorba, problémamegoldó képessége kiforratlan, magatartásában felfedezhetőek gyermeki és felnőtt vonások is. Vitatkozik, lázad és kérdőre von, keresi önmagát, és csak ilyen módon tud önmagára találni. A szülők és más, korábban meghatározó szerepet betöltő felnőttek befolyása csökken, helyette felerősödik a kortársak hatása.

Itt is ugyanaz az elv érvényesül: attól tanul, akit csodál. Most már viszont erre egyre kevesebb befolyásunk lesz. Eddig neveltünk,

irányítottunk, megengedtünk és tiltottunk, most pedig megnézzük, mennyire sikerült részévé váljanak az átadott értékeink és mennyire erőszakoltuk rá kívülről. Vagyis konkrét példával élve: hozzánk hasonló értékrendű barátokat választ, vagy lázad az átadott minta ellen és pontosan ellentétes értékrendűeket.

Sok szülő roskad magába, amikor látja felnövő gyermeke baráti körét, és visitáni szeretne, elűzni őket a gyermeke környezetéből, de már nem hallgat a szülőre és ott érzi jól magát. Miért? Lázad valami ellen, amit éppen a szülő képvisel.

Lehet, hogy miután kitombolta magát, elfogadja az általunk képviselt és átadott értékrendet, de az is előfordul, hogy közben olyan sérüléseket szerzett, hogy tovább lázad és akár önsorsromboló életet is folytat, csak kiélje ellenszenvét valaki iránt, aki nevelte.

Mit lehet tanácsolni? Semmit sem szabad ráerőltetni a gyerekekre, sem pedig megalázva tanítani, nevelni. Úgy kell megpróbálni átadni az általunk képviselt értékeket, hogy az büszkeséggel és örömmel töltse el. Engedjük kérdezni, és ne oktassuk ki, hanem tanítsuk.

Akit csodál, attól nagyon könnyen tanul.

TÓTÓS BEÁTA

Képzés és presbitertalálkozó Siterben

Immár huszonnégy éve rendeznek a Hegyközben presbitertalálkozót/-képzést a régióhoz tartozó református egyházközségek presbiterei részére.

A 2016-ban kibővített hegyközi kistérségi presbitertalálkozót – képzést idén a siteri, Árpád-kori református templomban tartották meg 2018. május 27-én, vasárnap délután.

Jelen voltak tizenegy egyházközség képviselői, lelkipásztorok, főgondnokok, gondnokok, presbiterek, hogy az áhítatot és előadásokat követően javaslatokat, megoldásokat terjesszenek a jelenlévők elé a gyülekezeteink, református közösségeink építésére.

A nyitó áhítatot Szomor Attila, a Siteri Református Egyházközség lelkipásztora tartotta, aki igemagyarázatát az 1Kor 1,4-9 verseire alapozta.

Pál majdnem minden levelét hálaadással kezdi a gyülekezetért. Jó reménnyel csak úgy lehetünk a jövő felől, ha erőt merítünk a múltért mondott hálaadásból, mely Isten eddigi tetteire emlékezik. A gyülekezetnek elsősorban kegyelem adatott Krisztusban. Őbenne azonban nem csak életet, de igen gazdag életet nyert a korinthusi gyülekezet: minden ígét és ismeretet megkaptak, ami a bővülő lelki élethez szükséges. „Mindenkép Istennek kell hálát adnunk a kegyelmi ajándékért, amivel

Isten elhalmoz bennünket, ígével, ismerettel, mint ahogy azt Pál is megfogalmazta levelében.” – prédikálta a lelkipásztor.

Az áhítatot követően elsőként a házigazda lelkipásztor köszöntötte a közel száz presbitert, majd Tóth Zsigmond Béla, a Bihari Református Egyházmege Presbiter Szövetségének jegyzője, a rendezvény moderátora, köszöntötte a jelenlévőket és ismertette a találkozó programját. Jelen volt a Királyhágómelléki Református Egyházkerület főjegyzője, Forró László, hegyközkovácsi lelkipásztor, valamint a Bihari Református Egyházmege főgondnoka, Garnai Sándor, aki egyben a Presbiteri Szövetség alelnöke is.

A jelenlévők örömmel vették, hogy Nyüvedről és Székelyhídról is voltak szép számmal érdeklődő presbiterek az előadások iránt.

A megtervezett program szerint a két előadást két pszichológus tartotta volna, az első „Lelki próbámban...” – családi életcik-

lusok, a családi, gyülekezeti együttélés művészete címmel, előadó Makai Dimény Judit pszichológus, míg a másikat Kovács Éva pszichológus, „Lelki próbámban...” – lehetőségek a krízis helyzetekben.

A két előadó egyeztetéseként, akikhez csatlakozott Makai Péter Zoltán is, az eredeti elképzelést áthúzva egy nagyon érdekes, érdekesítő interaktív beszélgetéssé alakult át.

Nehezen nyíltak meg presbitereink, mindenkinek szokatlan volt ez az előadási mód, majd három csoportot alkotva, három különböző helyszínen próbálták megfejteni, kibeszélni az eredeti előadás témáját, amely olyan jól sikerült, hogy nehezebb lett mindenkinek abbahagyni. A végén a három csoport külön-külön bemutatta a beszélgetésükön elhangzottak tanulságát.

A következő előadás témája is nagyon érdekes volt: *Láss, ne csak nézz! – templomaink szépsége és annak megőrzése* címmel Emődi Tamás műépítész, a KRE műszaki előadó tanácsosa kivetítős interaktív bemutatóján láthattuk a Hegyköz templomait, érdekességeit, műemlék jellegeit.

Az Árpád-kori műemlék templom megtelt zenével is a nagyváradi Continuo történelmi zenekar jóvoltából, akik korabeli énekeket adtak elő.

A presbitertalálkozón a szalárdi gyülekezet presbiterei és lelkipásztora bejelentették, hogy az őszi rendezvényt, ők szeretnék megszervezni, ugyanakkor a jövő évi tavaszi találkozó-képzés házigazdája a Felső-Hegyköz öt gyülekezetének egyike fogja megrendezni.

A közel négy órás együttlést szeretetvendégséggel ért véget, amelyen a jelenlévők beszélgettek, ismerkedtek, barátkoztak, hiszen minden hasonló összejövetelnek közösségformáló és -építő jellege van.

TÓTH ZSIGMOND, hegyközsatári presbiter

A szeretet nyelvén szólni

„A nyelvek Istennek szépséges, nagyszerű, csodálatos adományai”. Ez a Luther Mártontól származó idézet olvasható a fugyi református istenháza előtt elhelyezett emlékkövön, melynek ünnepélyes felavatására pünkösdvasárnap délutánján került sor.

Az előzmények egy 2017-ben, a reformáció félévezredes fennállásához kapcsolódó, egyedi kezdeményezéshez kapcsolódnak, mely Szabó Levente építész és Polgárdi Ákos grafikus nevéhez köthető. A múlt év tavaszán Budapesten, a Kálvin tér burkolatába egy kilencvenöt darabból álló installáció került beépítésre, melynek mindenik darabján egy kettős idézet formájában megjelenő gondolatpár olvasható: egyik darabja egy-egy neves külföldi reformátortól, erre rimelő párja pedig egy-egy jeles magyar gondolkodótól, művésztől származik. A projekt folytatásaként született meg az az országhatárokon átívelő kezdeményezés, melynek köszönhetően az anyaországban és azon kívül is lehetőség nyílt a kövek párdarabjának az „örökbefogadására”, így erősítve nemzeti és hitbeli összetartozásunk tudatát.

A Fugyiból elszármazott Farkas Beáta és férje, Únyi Márton nagylelkű felajánlásából tavaly ősszel lehetőségünk nyílt az akkora már csak alig egynéhány „gazdátlanul” maradt kő egyikének, a 33-as számúnak a meg-

vásárlására, amelyen a címben idézett lutheri gondolatot Kányádi Sándor egyik versének részlete egészíti ki: „lelkem pünkösdi itala / máig zsongító óborom / nyelvem petőfisdora / albertus molnár” (Egy csokor orgona mellé). Utóbbi idézet egyben predestinálta az avatási ünnepség időpontját is, de a május huszadika abból a szempontból is jelképes üzenetet hordoz, hogy kilenc évvel ezelőtt, 2009. május 22-én Debrecenben ülésezett a Magyar Református Egyház egységét kimondó alkotmányozó zsinat.

Ennek a kettős gondolatnak a jegyében gyűltünk össze a délutáni ünnepi istentiszteletre, melyen Dénes István Lukács esperes hirdette a pünkösdi evangéliumot: Isten Lelke

által tanít minket a szeretet nyelvén szólni. Meleg Vilmos színművész avatott tolmácsolásában hangzottak el Luther mester asztali beszélgetései rendjén kifejtett gondolatai a bibliai nyelvek rejtelméről s a Szentírás szövegének németre fordításáról.

Ezt követően Szabó Ödön képviselő osztotta meg velünk ünnepi gondolatait, melyben az isteni ajándék fontossága mellett annak tudatos elfogadását, azaz a mi emberi tenni akarásunkat is kihangsúlyozta. Az istentisztelet folytatásaként a templomból kivonuló ünneplő közösség számára előbb elhangzott az emlékkő örökbefogadásának ismertetése, majd megtörtént annak ünnepélyes leleplezése. Felcsendültek Kányádi sorai, melyekkel a költő a Házsongárdi temetőben nyugvó zsolnárfordító, Szenci Molnár Albert életműve előtt tiszteleg. Az emlékkő megkoszorúzását az általunk rendszeresen énekelt 254. dicséret követte: Isten szava megáll mindenha... végül a lélekemelő együttlét esperesi áldással zárult, majd a jelenlévőket szeretetvendégségre invitáltuk. Külön örömünkre szolgál, hogy összetartozásunk tudatát jelképesen az is erősíti, hogy két szomszédos, Sebes-Körös menti gyülekezettel, Nagyvárad-Olaszival és Mezőteleggel együtt tartozhatunk a kilencvenöt „örökbefogadó” közösség nagy családjához.

ZSIGMOND ATTILA

Egyház és kultúra színpadi találkozása

Fontos kérdéseket feszeget a nagyvárad-velencei református gyülekezet ifjúsági színjáték társulatának nemrég bemutatott darabja. A Magyar Kultúráért Emlékdíjas társulat Móricz Zsigmondnak egy kevéssé ismert, ám elgondolkodtató darabját vitte színre.

Nem túl gyakori, hogy színházi kritika jelenhet meg egy olyan előadásról, amelyet nem hivatásos színművészek, hanem lelkes és felkészült kultúrapártoló közösség visz színre, méghozzá a református egyház kebelében. Hit, identitásőrzés és a magyar kultúra találkozásának szép alkalma Móricz Zsigmond *Kend a pap?* című darabjának színpadra vitele.

A Farkas Antal református lelkipásztor által rendezett darab színpadi bemutatását minden alkalommal megelőzi a rendező lelkipásztor rövid ismertetője Móricz Zsigmond életéről, munkásságáról és a kulturális közegekről, amelyekben megszületett a darab. A pár perces bevezető lényeges ismereteket ad át vagy éppen elevenít fel a magyar irodalom egy korszakáról, ezzel a rendhagyó irodalomórát is művelve a minden előadásra szép számmal összegyűlő közönséget.

A bevezető gondolatok alkalmával elhangzanak a darab által felvetett alapkérdések: a családban egymást elvesztő férj és feleség, a házasság és az egymásra való ráúnás, a szerelem elvesztett tűzének kérdése, de felvetődnek közösségi kérdések is, mint az istentiszteleten elhangzó igehirdetés üzenetének félreértése, az idegen nyelvűség és a magyar nyelv összeütközései. Mindez egy könnyed, fordulatos, de mégis elgondolkodtató dramaturgiai formában.

A komédia mint komoly gondolatok hordozója nem idegen a drámatörténettől, sőt, ez a műfaj talán mindennél hamarabb és igazán rá tud világítani a dolgok fonákására, egymás mellé nem illőségére. Ez pedig ragyogóan sikerült a nagyvárad-velencei társulatnak.

A sorsával elégedetlen falusi lelkipásztor (Kádár Hunor) félresikerült prédikációja nyomán elindul az asszonyok között a lavina, a kihűlt szerelmet sirató papné (Szakács Mónika), a feleségét sirató, de más asszonyra kacsintgató tanító (Ványai László), a tanítóné (Radics Tímea), a lehangoló beszédű, templomba nem, csak kocsnába járó juhász (Glöckner Gyöngyi), ennek mézes szavú felesége (Bács Lívia) ragyo-

gón megmutatják a kihűlt szerelmű házasságok megannyi arcát. Ennek szép ellentétéként jelenik meg a színen a papkisasszony, (Ghirدان Andrea), akit feleségül kér egy – valószínűleg jegyzőnek tanuló – fiatalember (Szabó Dávid). A színen rövid ideig feltűnő cseléd (Jakab István), és a társulat munkáját segítő Ungvári Roland teszi teljessé az előadást. A ragyogó játéku Kádár Hunor – Szakács Mónika páros (pap és papné) végig lendületes sodrásban tartja a darabot, amit epizódyszerűen vesznek körbe a sorra megjelenő házaspárok, végül pedig a házasulandó fiatalok.

A pályafutása során már több verseskötetet is jegyző Farkas Antal lelkipásztor rendezőként egy sor már sikerrel bemutatott színdarab színpadra állítása után ismét irodalmi értékkel nyílt hozzá most Móricz Zsigmond e méltatlanul elfeledett darabjához, visszaadva azt most az irodalomkedvelő közönségnek. Egy már letűntnek és elveszettnek hitt műfaj, a magyar református ifjúsági színjátszás elevenedett meg a következő időszakban több előadásra is készülő lelkes társulat munkája nyomán.

VISKY ISTVÁN

Táj- és honismereti konferencia Tenkén

A Tenkei Művelődési és Honismereti Kör és a község református gyülekezete kilencedik alkalommal rendezte meg május 25-én és 26-án Táj- és Honismereti Konferenciáját. A 10. kiadás előreláthatólag ugyancsak május végén lesz 2019-ben.

Az eseménynek *Fekete-Körös völgyének kincsei* címet adták, immár harmadik éve, de gyakorlatilag ennél tágabb kitekintésben zajlott le a találkozás és tanácskozás. Köszönhetően annak is, hogy nem csupán a dél-bihari régióból érkeztek előadók, hanem a Kárpát-medence más tájairól is: a Felvidékről, a Viharsarokból, a Nyírségből, az Alföldről, a fővárosból.

A konferencia színhelyéül a tenkei református művelődési otthon szolgált. A hely és a szervezői kör szellemiségéhez illően nyitó és záró áhítatok, konfessziók keretették a családi hangulatú rendezvényt mindkét napon, a házigazda-főszervező lelkipásztor, Berke Sándor, a Budapestről érkezett Takács Ferenc börtönmissziós és Bubenják Máté gyógyszerész, Szász Zoltán tiszaföldvári református lelkész, illetve Wagner Erik püspöki titkár (Királyhágómelléki Református Egyházkerület) jóvoltából.

EMLEKJELEK

Az egykori felekezeti iskola – amelyben otthonra lelt az 1956-ban alapított természetrajzi közgyűjtemény is – restitúcióval visszaszerzett egyik épületéhez egy évtizeddel ezelőtt építették hozzá a református művelődési házat, amelynek falain a nemzet azon jeleseinek emléktáblái állnak és gyarapodnak, akik valamiképpen kötődnek a településhez, a kistájhoz. Így válik lassacskán egyfajta Fekete-Körös völgyi panteonná e hajlék, itt kapott emlékjelet a korábbi években a Tenkén született Fodor Ferenc (1887–1962) budapesti földrajztudós, író, a szomszédos Tenkegömbden világra jött Tóth István (1923–2001) költő, műfordító, volt városi iskolaigazgató és marosvásárhelyi főisko-

lai tanár, a néhány kilométerre lévő Fekete-győrösön született Nadányi Zoltán (1892–1955) nagyváradi-berettyóújfalui-pesti költő, író.

Idén egyszerre három kiválóságnak is táblát állítottak. Pénteken az 1937-ben Köröstárkányban született, 2003-ban elhunyt Fábian József tanárt, helytörténészt, a *Tenkei magyarok* című monográfia szerzőjét méltatta Botházan Pemola, mielőtt leleplezték volna az emléktábláját. Ugyanaznap az idén tavasszal 92 évesen megboldogult Csák Kálmán muzeográfus, a helyi természetrajzi közgyűjtemény alapítója és sok éven át gondnoka, a Czárán Gyula Barlangászklub mentora tiszteletére állítottak két emléktáblát is, a magyar feliratú mellé román nyelvűt is, az önkormányzat támogatásával, mivel ő a község díszpolgára is volt.

A legendás „Kálmán bácsi” regénybe illő életpályáját, nagyhatású munkásságát a házigazda Berke Sándor és a tanítvány Szuhai Sándor barlangász-fotós méltatta, egy ad hoc kiállítás is rendezve a sokoldalú természetbúvár archív felvételeiből. A tavaly 68 évesen elhunyt Vágner Szabó János nagykunsági köztérítő, tájkatató, népművelő, a Fekete-Körös völgyének szerelmese, a szórványgondozás jelese emlékére készült táblát szombaton avatták fel, a leánya és unokája jelenlétében. Rá az unokahúga, Kármán Irén filmrendező, újságíró emlékezett, együtt azokkal, akik ismerték és kedvelték.

ELŐADÁSOK

A konferencián történelmi témájú előadásokkal Domonkos László (*A Székely Hadosztály és a Fekete-Körös völgye*), Szidiropulosz Archimédész (*Az összeomlásához vezető út*), Lakatos Attila (*Egy páratlan római katolikus egyházművészeti emlék a Belényesi-medencéből*), Köteles Ágoston (*Csak azok a kaukázusi sakálók ne üvöltöznének – az erőszakkal elhurcolt felvidéki keresztények szovjet rabságban*), Ugrai Gábor (*Impériumváltás – 1000 év Erdélyben, 100 év Romániában*), Dukrét Géza (*Beöthy Ödön, a politikus, országgyűlési követ, bihari főispán*). A szolnoki Benedek Csaba *A Tenkei Református Egyház népi kultúrára gyakorolt hatása* című, míg a gyulai Szabóné Magyar Márta *A gyógynövények használata régen és ma a Fekete-Körös vidékén* című előadással jelentkezett.

A szintén gyulai Juhász András környezet- és klímaváltozásról, a nyíradonyi Papp János pedig a természetudományi kutatásról és gyűjtésről beszélt. A miskolci Bodnár Mónikának Arany János és Tompa Mihály barátsága volt a témája azon a konferencián, amelynek 10. kiadását előreláthatólag ugyancsak május végén rendezik meg 2019-ben. (Bihari Napló)

KÉPRIPORT

Méhecske védett műhely

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Diakóniai osztálya a maga nemében egyedülálló vállalkozás. A munkaerőpiacon elhelyezkedni nem tudó, fizikai-teszt gondokkal küzdő fiatalok számára létrehozta egy védett műhelyt, ahol szebbnél szebb varrott dolgokat állítanak elő és adnak el. A nyereség nem csak lelki, de anyagilag is talpon tud állni a vállalkozás.

A műhely vezetőjét, Bara Tündét kérdeztük a részletekről:

– Hogyan alakult ki a Méhecske Műhely?

– A „Méhecske” varróműhely a Diakónia Keresztény Alapítvány nagyváradi fiókjához tartozik és a Királyhágómelléki Református Egyházkerület égisze alatt működik. A „Méhecske” varróműhely egy védett műhely, amelyet pályázati finanszírozásból alakítottunk ki, és elsősorban olyan személyeknek ad munkát, akik krónikus és gyógyíthatatlan betegségben szenvednek, de állapotuk megengedi, hogy napi munkát végezzenek.

– Miért fontos Romániában a hátrányos helyzetűek foglalkoztatása?

– A munkavállalás a társadalmi integráció legfontosabb csatornája. Azáltal, hogy munkahelyre járnak, értékesnek érzik magukat, megdolgoznak a fizetésért, ezáltal ők is termelnek és hozzáadnak a társadalomhoz.

– Milyen termékeitek vannak? Miket varrtok?

– Fő termékeink: babzsákok, textilkönyvecskék kisgyerekeknek és díspárnák. Ezen felül gyártunk szatyrokat, táskákat és időszagos termékeket. Büszkék vagyunk arra, hogy mostanáig minden rendelésnek eleget tettünk: készítettünk farsangi jelmezeket, fellépő ruhákat, székhuzatokat, szatyrokat, táskákat és egyebeket.

– Milyen más foglalkozásokat tartotok a műhelyben?

– 2016 októberében indítottuk el a napali foglalkoztatót fogyatékkal élő fiatalok részére, melynek elsődleges célja a szocializáció. Ezen alkalmak heti rendszerességgel, nagyon jó hangulatban zajlanak, játékkal, kreatív foglalkozással és munkaterápiával.

Elsődleges feladatunk a társadalmi érzékenyítés. Küldetésünk, hogy felhívjuk a figyelmet a fogyatékosok problémáira, ezzel a céllal indítottunk különböző programokat egészséges felnőttek és gyermekek számára. Ilyen programjaink: „Csináld magad!”, „Méhecske varrótábor” és az „Iskola más-ként a Méhecske műhelyben”.

– Milyen terveitek vannak a jövőre nézve?

– Legmerészebb álmunk az, hogy a Méhecske márka világszerte ismertté váljon. Terünk a folyamatos fejlődés, ami által sok-sok fogyatékos személynek adhatunk munkát. Meg lehet bennünket keresni és örömmel fogadunk

el meghívásokat gyülekezeti napokra, falunapokra, különböző egyházi vagy világi rendezvényekre, ahol az általunk előállított termékeket árulhatjuk. Érdeklődni a 0770-151-307 telefonszámon illetve a termékeinkről információt az interneten www.beanbagbee.eu lehet találni.

Felvételi a Partiumi Keresztény Egyetemre – 2018

A nagyváradi Partiumi Keresztény Egyetem a következő ajánlattal várja a jelentkezőket:

ALAPKÉPZÉSEK:

- Német nyelv és irodalom: 16 tandíjmentes hely, 21 tandíjas hely;
- Angol nyelv és irodalom, Angol nyelv és irodalom – Német nyelv és irodalom: 25 tandíjmentes hely, 24 tandíjas hely;
- Magyar nyelv és irodalom, Magyar nyelv és irodalom – Angol nyelv és irodalom: 23 tandíjmentes hely, 24 tandíjas hely;
- Szociális munka: 17 tandíjmentes hely, 18 tandíjas hely;
- Szociológia: 15 tandíjmentes hely, 20 tandíjas hely;
- Menedzsment: 30 tandíjmentes hely, 45 tandíjas hely;

- Kereskedelmi, turisztikai és szolgáltatási egységek gazdaságtana: 30 tandíjmentes hely, 30 tandíjas hely;
- Bank és pénzügyek: 27 tandíjmentes hely, 23 tandíjas hely;
- Zene: 10 tandíjmentes hely, 10 tandíjas hely;
- Képzőművészet/Grafika: 23 tandíjmentes hely, 12 tandíjas hely;
- Az óvodai és elemi oktatás pedagógiája: 23 tandíjmentes hely, 12 tandíjas hely;
- Agrármérnök: 40 tandíjmentes hely (A Debreceni Egyetem kihelyezett tagozata).

Beiratkozás: 2018. július 16-25.

Felvételi vizsgák: 2017. július 26-27.

Eredményhirdetés: 2018. július 26-28.

Fellebbezés: eredményhirdetéstől számított 48 órán belül.

Anyakönyvezés: 2018. július 26-31.

MESTERI KÉPZÉSEK:

- Többnyelvűség és multikulturalitás: 17 tandíjmentes hely, 13 tandíjas hely;
- Európai szociálpolitikák: 10 tandíjmentes hely, 20 tandíjas hely;
- Vállalkozások fejlesztésének menedzsmentje: 15 tandíjmentes hely, 25 tandíjas hely;
- Idegenforgalmi gazdálkodás: 10 tandíjmentes hely, 20 tandíjas hely;
- Zeneművészet az audiovizuális kultúrában: 7 tandíjmentes hely, 13 tandíjas hely;
- Vizuális kommunikáció: 10 tandíjmentes hely, 20 tandíjas hely.

Beiratkozás: 2018. július 16-26.

Felvételi vizsga: 2018. július 27-28.

Anyakönyvezés: 2018. július 28-31.

További információk: tel./fax: 0259-418-252, 0259-418-244.

A részletes egyetemi felvételi tájékoztató letölthető az egyetem honlapjáról: www.partium.ro.

Konferencia a Partiumi Keresztény Egyetemen: 15 éves a Képzőművészeti szak

A Képzőművészeti Szak 15 éves fennállása alkalmából a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége által (is) rendezett eseményen A vizuális nevelésről címmel konferenciát szerveztek a PKE-n. Az esemény része volt a Festum Varadinumnak.

A Partiumi Keresztény Egyetem és a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége által rendezett konferencia megnyitóján a résztvevőket Horváth Gizella egyetemi professzor köszöntötte, majd Pálfi József, a PKE rektora tartotta meg megnyitó beszédét. Elmondta: tizenöt év nem olyan nagy időszak, de elegendő ahhoz, hogy megálljunk a mérföldkőnél és visszatekintsünk az elmúlt időszakra. Elsősorban Istennek tartozunk hálaadással, de köszönet illeti az alapítót – Ujvárossy László professzort, Munkácsy Mihály-díjas grafikust – és az oktatókat is. A képzőművészeti szak az egyetem legdinamikusabban fejlődő szakja, a hallgatók hasznos vizuális nevelésben és oktatásban részesülnek, így szerte a Kárpát-medencében és azon túl is jó híret viszik a képzésnek – emelte ki.

Pásztor Sándor megyei tanácselnök gratulált a kitartáshoz és az elért sikerekhez, továbbá kiemelte azt, hogy a Festum Varadinum programsorozatban helye van egy ilyenfajta rendezvénynek, amely előtérbe helyezi a vizuális nevelést, a művészetet, hiszen művészeti szempontból egy olyan diverzifikált helyen élünk, ahol a rohanásban sokszor nem veszünk észre a művészi értékeket.

EMBERBARÁTI SZERETET

Demeter Emőke, az RMPSZ Partiumi Oktatási Központjának vezetője gratulált a jubileumhoz, egyben rámutatva arra, hogy napjainkban a vizuális nevelés fontos szerepének ellenére elhanyagolt, több teret kellene neki adni, hiszen „művészet nélkül lehet élni, de nem érdemes” – utalt Kodály szavaira.

Ujvárossy László a rektor szavaira viszszaulva elmondta: a szak megalapítása nem egyszemélyes vállalkozás volt, szükség volt a tanári karra, sok segítségre, támogatásra, romániai magyar anyanyelvű oktatók hiányában Magyarországról, Budapestről átutazó tanárookra. Az emberbaráti szeretet évei voltak ezek – fogalmazott a professzor. A nehézségek ellenére mára nincs okuk szégyenkezni, ugyanis kivívták a szakgaléria elismerését, május 24-én például a hallgatók Szentendrén mutathatják be munkáikat. Az egész napos konferenciát két plenáris előadás nyitotta meg: Bodóczky István (képzőművész, címzetes egyetemi tanár) *A művészeti nevelés lehetőségei* címmel, Patrovits Tamás (animációsfilm rendező, a Budaörsi Illyés Művészeti Akadémia szakmai vezetője, tanára) pedig *Animációs filmes képzések és munkalehetőségek Magyarországon és Európában* címmel tartott előadást.

Bodóczky István elmondása szerint a művészeti nevelés csak akkor lehet igazán hatásos, ha saját korunk kultúrájába illeszkedik, ha kortárs művészeti irányultságú, hiszen a

tanulók „időbeli hazája” a 21. század. A tanításban a berögződött sémák mellett rengeteg módszer van ahhoz, hogy a gyerek rajzolni tudjon – mutatott rá. Fontos lenne, hogy merjenek szabadon megnyilvánulni, az iskola olyan helyé váljon, ahol a gyerekek nem félnek, mernek hibázni.

A továbbiakban többek között Hausmann Cecília az épített környezeti nevelés, a környezetkultúra ismeretének fontosságáról beszélt.

Havadi Nagy Dávid István (képzőművész tanár, Kolozsvár) az V–VIII. osztályos képzőművészeti (rajz) oktatás keretantevét kidolgozó csoport tagjaként annak újításairól, a kompetenciaalapú oktatásról tartott előadást. A képek által uralt világunkban az alkotás mellett fontos a képalkotás képessége is, fontos, hogy ne csak nézzük, hanem értsük is azt, amit látunk.

Angyal Olívia, az egyetem hallgatója és a margittai Horváth János Elméleti Líceum tanára, egy érdekes kísérletről számolt be: a diákjai által rossznak vélt rajzokat, annak figuráit feldolgozva, átdolgozva illusztrációkat hozott létre diákjaival együtt, amelynek eredménye többek között egy teljes egészében telefestett iskolapad.

A diákok számára önbizalmat adó kísérlet által bizonyította azt, hogy minden rajzban megvan a lehetőség arra, hogy jó legyen. (Bihari Napló)

A Királyhágómelléki Református
Egyházkerület Lelkészi Hivatalainak

A Nagytiszteletű Egyházközségi
Elnökségnek

Székhelyükön

KÖRLEVÉL

Gyűjtés az iraki keresztyének megsegítésére

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Igazgatótanácsa arról döntött, hogy gyűlekezeteinkben elkezdje a gyűjtést az iraki menekült keresztyének megsegítésére.

Ők azok a hittestvéreink, akik az Iszlám Állam terrorja ellenére sem tagadták meg hitüket. Éppen ezért – életüket mentve – menekülniük kellett otthonaikból. Jelenleg Líbiában, menekülttáborokban élnek. Hazatérni nem tudnak, mert az otthonaikat lerombolták, és az életveszély sem szűnt meg. Európába nem akarnak jönni, hisz – véleményük szerint – hitükért előbb-utóbb ugyanolyan üldözés fogja érni őket kontinensünkön. A menekülttáborokban leadott menekültkérelmek szerint kizárólag Észak- és Dél-Amerikát, valamint Ausztráliát és Új-Zélandot választották.

Néhányan mégis megpróbálnak új életet kezdeni szülőföldjükön. Erre nézve nincs esélyük, ha megsegítésükre nem fognak össze.

Mi komoly gyűjtést tudunk szervezni az árvízkárosultak megsegítésére, de még a haiti földrengés károsultjai számára is.

Az iraki pusztítás súlyosabb, mint a természeti csapások rombolása. Jó lenne, ha iraki testvéreink hitünket úgy tudnánk megmutatni, hogy cselekszünk. A magunk lelki megerősítésére is meg kell mutatnunk, hogy van még élő keresztyénség Európában.

Tisztelettel kérjük, hogy az iraki keresztyének megsegítésére való gyűjtést minden gyülekezetben 2018. július végéig hirdessék és tartsák napirenden.

A nyár végén összesítjük a gyűjtés eredményét, és a Magyar Külügyminisztérium segítségével célba juttatjuk.

A békesség kötelékében!

Nagyvárad, 2018. április 27.

CSÚRY ISTVÁN
püspök

FORRÓ LÁSZLÓ
főjegyző

Pályázati felhívás

A Nagykárolyi Református Egyházmegyében található, 590 lelket számláló, nem minősített Szilágyszéri Református Egyházközség pályázatot hirdet a megüresedett lelkesi állásra.

A gyülekezet jelenlegi anyagi helyzetében 2-10 év szolgálati idővel rendelkező besorolás szerinti fizetést, lakható 4 szoba, emeletes, vegyes tüzelésű központi fűtéses parókiát, valamint 80 ár kertet és gyümölcsöst biztosít a lelkipásztornak és családjának. Az egyházközség megfelelő állapotban levő templommal, javításra szoruló gyülekezeti teremmel és 20 ha földdel rendelkezik.

Helyben I-IV. osztályos magyar iskola működik, V. osztálytól VIII. osztályig a szomszédos Bogdánd településre lehet vinni magyar iskolába a gyerekeket.

A lelkesi állásra minden, a fent említett fizetési kategóriában szereplő lelkipásztor jelentkezhet, aki megfelel a törvényes rendelkezéseknek.

Jelentkezni lehet 2018. július 13.-ig a Nagykárolyi Református Egyházmegye Esperesi Hivatalánál, Nagykárolyban a Rákóczi Ferenc utca 18. szám alatt. Tel: 0261-865-706 (hívható 10-14 óra között)

TOLNAY ISTVÁN esperes

Pályázati felhívás

A Nagykárolyi Református Egyházmegyébe kebeleztetett Érendrédi Református Egyházközség Presbitériuma pályázatot hirdet a megüresedett lelkesi állás betöltésére az alábbiak szerint:

- az anyaegyházközség lélekszáma: 295 lélek
- temploma jó állapotban van és fűthető
- az emeletes lelkesi lakás központi fűtéssel van ellátva. Helységei: iroda, 3 szoba, konyha, fürdőszoba, kamra.
- a parókia területén található még garázs, melléképület, 7 ár konyhakert, az udvar és a kert egy része gyümölcsfákkal van beültetve
- a gyülekezet rendelkezik 20,51 ha szántóterülettel, valamint 7,70 ha legelővel
- lelkesi javadalmazás besorolás szerint
- magyar tannyelvű óvoda, I-IV. osztályos magyar tannyelvű iskola helyben
- Nagykároly 25 km-re, Tasnád 20 km, Érmihályfalva 25 km.

A lelkesi állásra azok pályázhatnak, akik első és második lelkészkepesítő oklevéllel, felszentelési igazolással rendelkeznek és nem állnak fegyelmi kivizsgálás vagy eltiltás alatt.

Pályázati határidő: 2018. július 17.

Pályázatot az alábbi címre kérjük küldeni: Protopopiatul Reformát Carei, str. Rákóczi Ferenc nr. 18, ap.3., RO-445100 Carei, jud. Satu Mare.

TOLNAY ISTVÁN esperes

Pályázati felhívás

A Nagybánya-Újvárosi Református Egyházközség Presbitériuma pályázatot hirdet egész normás kántori állás betöltésére.

A Presbitérium elsősorban azoknak a 40 éven aluli, magyar református vallású énekevezéreket várja a megüresedett állás betöltésére, akik hűségesen, szeretettel és odaadással szolgálják családjukkal együtt református anyaszentegyházunkat. Akik együtt a lelkipásztorral és a Presbitériummal szívesen vállalják a gyülekezetünkben folyó sokoldalú egyházzenei, egyházépítői munkát. A pályázat beadását személyesen kérjük. A pályázathoz csatolandó iratok a következők: Életrajz; Kántorképesítői bizonyítvány vagy felsőfokú zenei végzettség (diploma); Szolgálati bizonyítvány.

Szolgálata templomi énekevezetés, kórusvezetés és minden más szolgálat, ami az énekevezér munkaterületéhez tartozik.

A Nagybánya-Újvárosi Református Egyházközség biztosítja a szolgálati éveinek megfelelő, az egyházi törvények által meghatározott egész normás fizetést, illetve a lakhatást.

A pályázatot a Nagybánya-Újvárosi Egyházközség Lelkipásztori Hivatalához küldendő, a Parohia Reformátă Cartierul Nou Baia Mare, 430263 – Baia Mare, B-dul Republicii nr. 9., jud. Maramureş címre. Telefonos elérhetőségek: hivatal 0262-227-263; mobil 0751-029-501.

Nagybánya, 2018. június 1.

TASNÁDI ANDRÁS ZSOLT
lelkipásztor

HALÁSZ GYÖRGY
főgondnok

Együtműködési szerződést írtak alá Élesden

Az élesdi református templomban írták alá a Svájci Protestáns Egyházak Szövetségének Segélyszervezete és a Romániai Magyar Református Egyház együtműködési szerződését.

A megjelenteket Dénes István Lukács, a Bihari Egyházmegye esperese, volt élesdi lelképásztor köszöntötte. Ebben többek között hangsúlyozta: nem véletlen, hogy az élesdi református templom az aláírás helyszíne, hiszen a segélyszervezet két projektet is támogatott Élesden, a diakónia fejlesztését, és a Bocskai szórványközpont építését.

Az esemény Csúry Istvánnak, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspökének áhítatával folytatódott, gondolatait a 126. zsoltárból merítette. „Nagyon nagy öröm számunkra a mai nap, hiszen az élesdi egyházközség meghívására egy olyan történelmi pillanatot élünk meg, amikor újból megelevenítjük ezt a szövetséget, azzal a nagy örömmel, hogy az Isten áldása rajtunk van” – mondta. Hozzátette: „Amikor az együtműködést aláírjuk, tulajdonképpen az történik, hogy hiszünk abban, hogy Isten a mi újjáépülésünket támogatja, itt, Élesden, a királyhágómelléki és az erdélyi református egyházkerület közösségeiben. Hiszem, hogy akár Nagyváradon, akár Kolozsváron, mindenütt olyan szívek és lelkek fognak dobbanni, amelyek felismerik azt, hogy az Úr kegyelme és

irgalma, az ígéret készen van és mi hálás szívvel vesszük az Istentől.”

Ezt követően Walter Schmid, a svájci protestánsok segélyszervezetének elnöke, valamint Kató Béla erdélyi és Csúry István királyhágómelléki püspökök kézjegyüket látták el a szerződést, amely értelmében a HEKS további négy évig támogatja a Romániai Református Egyházban folyó diakóniai munkát.

EGYÜTMŰKÖDÉS

Az esemény a svájci segélyszervezet kuratóriumi elnökének köszöntőjével folytatódott.

Ebben többek között elmondta: az együtműködés alapja, hogy mindannyian reformátusok vagyunk. A kommunizmus éveire emlékezve kiemelte, hogy a kisebbségi lét az, ami különösen érzékenyvé tesz bennünket, a HEKS pedig a kisebbségben élőket akarja segíteni a diszkrimináció elleni törekvésekben. A roma közösség életminőségének javításán dolgoznak, de fontos a svájci segélyszervezetnek, hogy a fogyatékosokon is segítsenek, hogy önálló életkörülményt tudjanak teremteni nekik.

Walter Schmid a családon belüli erőszak áldozatainak megsegítéséről is beszélt. Kató Béla köszöntőjében kiemelte: rendkívül hálás, hogy Élesden lehet e napon, e fontos eseményen. A mai világban már nem divat hűségessé lenni, mindent cserélünk: családot, munkahelyet, még egyházat, hazát is. A HEKS háromnegyed évszázados történetében hűséges maradt hozzánk, romániai reformátusokhoz. Ő maga 40 éve dolgozik együtt a segélyszervezettel, és a HEKS sosem a saját akaratát akarta rájuk kényszeríteni, hanem mindig párbeszéd során állapították meg a közösen követendő utat. Az esemény zárásaként Kajántó Judit, Dénes István Lukács és Dénes Éva alkalomhoz illő zsoltárokat énekelt. (Bihari Napló)

HASAS JÁNOS

XIII. Kántorképző Tanfolyam

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület szervezésében 2018. július 23.–augusztus 11. között kerül sor a XIII. Kántorképző Tanfolyamra.

Jelentkezhetnek 12 évet betöltött fiatalok, illetve felnőttek, felső korhatár nélkül. A tanfolyam Nagyváradon, a PKE zenetanszékén, illetve a Nagyvárad-újívárosi templomban és gyülekezeti termeiben zajlik.

A tanfolyam nyolc lépcsős. Az első napon meghallgatás zajlik, mely során a tanári kar mindenkit besorol valamelyik szintre, képzettségének megfelelően.

A tanfolyam végén minden hallgató megkapja az egyházkerület által kibocsájtott igazolást, melyen a tanulmányi eredményei és az elévzett szint szerepel.

A tanfolyam részvételi díja 700 lej, mely a szállás és étkezés díját valamint a tandíjat is tartalmazza.

Ajánlott énekeskönyvet, korálkönyvet, Beharka harmóniumiskolát, kottafüzetet hozni. Az újonnan jelentkezőknek ajánlott a

felvételi anyag 30 énekét megtanulni az első versszakokkal.

Jelentkezni lehet az o.otilia@yahoo.com címen, a 0740-454-965-ös telefonszámon vagy levélben az egyházkerület címére (410202 Nagyvárad, Sulyok István utca 9. szám).

A Jelentkezési lapnak tartalmaznia kell a következő adatokat: Név, Lakcím, Küldő gyülekezet, Születési dátum, telefon, e-mail cím, aláírás.

OROSZ OTILIA VALÉRIA tanfolyamvezető

Meghívó

A tenkei református egyházközség hosszú évek óta megszervezi tematikus hitmélyítő közösségi alkalmait.

A lelki, szellemi, de a testi felüdülés és feltöltődés áldott alkalmai ezek, amelyeken külföldi és belföldi előadók vezetésével az Ige tekintélyére figyelve, tematikus módon járnak körbe kérdéseket az egybegyűltek.

2018 nyarán két alkalmat hirdet meg a tenkei gyülekezet:

- Házaspári hét, augusztus 13-17.
- Női hét, augusztus 20-24.

Jelentkezni Berke Sándor és Katinka házaspárnál lehet a következő elérhetőségeken lehet:

0259-310-299,
0742-014-371,
0740-185-206,

vagy berkesandor@gmail.com.

A 2018 őszén esedékes presbiterválasztások ütemterve

1. Augusztus 26. (Új kenyér ünnepe)
– A jelölő közgyűlés első ízben való kihirdetése
2. Szeptember 2.
– A jelölő közgyűlés második ízben való kihirdetése
– Az ügyintéző bizottságok megválasztása
3. Szeptember 9. – Jelölő közgyűlés
4. Szeptember 9. – A jelöltek listájának kifüggesztése
5. Szeptember 10-12. – Óvások benyújtása
6. Szeptember 13-16.
– Az óvások elbírálásának ideje, az elbírálások kiképzésének
7. Szeptember 17-19. – Az ügyintéző bizottságok határozatainak megfellebbezése
8. Szeptember 23.
– A választó közgyűlés első ízben való meghirdetése
– A jelöltek bemutatása
9. Szeptember 20-27.
– A fellebbezések Egyházkerületi Választási Bizottság általi elbírálása és a határozatok kiképzésének
10. Szeptember 30. – A választó közgyűlés második ízben való meghirdetése
– A jelöltek megkérdezése
11. Október 7. – Választó közgyűlés
– A szavazatok összeszámlálása, az eredmény közzététele
12. Október 8-22. – A fellebbezések benyújtása a presbitérium lelkész elnökéhez
13. Október 23-25. – Az új Presbitérium alakuló ülése, főgondnok, gondnok megválasztása, az esetleges fellebbezések észrevételezése (Kánon 47. par.)
14. Október 26-november 2. – A fellebbezések esperes elé terjesztése. A fellebbezésekről a legközelebbi egyházmegegyei tanácsülés dönt.
15. Október 31. – Az újonnan választott presbiterek fogadalomtétel

„Én és az én házam népe az Úrnak szolgálunk.” (Józs 24,15)

Meghívó

Szeretettel meghívjuk a Nőszövetségeket, egyházkerületünk asszonyait és leányait, valamint a testvér-nőszövetségeket, a Királyhágómelléki Református Nőszövetség XIX. Konferenciájára, amelyet 2018. július 14-én a Kisperegi Református Egyházközség templomában tartunk (Peregu Mic nr. 321., jud. Arad, tel. 0788-077-471).

A konferencia témája: *Református családok Krisztus szolgálatában.*

10.30 – Zászlós bevonulás
Igehirdetés: Ft. Csűry István, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspöke, a konferencia fővédnöke.

Fellép: a Continuo együttes, Nagyvárad.
Köszöntések: Bogya-Kis Mária lkp., a Királyhágómelléki Református Egyházkerület nőszövetségének elnöke; Módi József lkp., az Aradi Református Egyházmegegyei esperese; Vinczéné Pálfi Judit lkp., a Királyhágómelléki Református Egyházkerület missziói előadó tanácsosa; Dénes Erzsébet, az Aradi Református Egyházmegegyei Nőszövetségének elnöke; ifj. Tóbiás Tibor és Emőke, házigazda lelképásztorok.

11.30 – Előadás – Dr. Buzogányne Kovács Emese lkp., a Kolozsvári Református Egyházmegegyei Nőszövetségének alelnöke: *Református családok Krisztus szolgálatában.*

12.10 – Előadás – Dr. Svébisné Juhász Márta, a Dunamelléki Református Egyházkerület Nőszövetségének elnöke: *Öröm, hogy családommal az Úrnak szolgálhatunk.*

12.30 – Művészi előadás – Ecsi Gyöngyi lkp., előadóművész – Hetény, Szlovákia.

13.00 – Ebédszünet.

14.00 – Nőszövetségi Elnöknők és Vendégek köszöntője a Kárpát-medencéből.

Bacsoni Szilárdka Kata lkp. – Szováta: *A Világimnapai Bizottsági szolgálata.*

14.30 – Dénes Erzsébet nőszövetségi elnök: *Dicsérik Istent énekkel!*

14.40 – Új zászlók avatása.

14.50 – Záró istentisztelet. Igét hirdet: Szabó Zsuzsa lkp., a Dunamelléki Református Egyházkerület Nőszövetségének titkára. Ágendai szolgálat: Baracsiné Dávid Zsuzsa lkp. – Arad-Belváros, az Aradi Református Egyházmegegyei Nőszövetségének alelnöke.

16.00 – Hazautazás.

Isten áldja meg találkozásunkat!

Szatmárnémeti – Kispereg, 2018. május 16.

Szeretettel,

TÓBIÁS EMŐKE
HÁZIGAZDA LKP.

BOGYA-KIS MÁRIA LKP.
KREK NŐSZÖV. ELNÖK

DÉNES ERZSÉBET
ARADI EGYHÁZMEGEYEI ELNÖK

Utóirat:

Szeretettel kérjük Asszonytestvéreinket, hogy aki teheti, zászlóval, népviseletben jöjjen. Részvételi díj: 5 (öt) lej. Uzsonnát, útravalót ki-ki hozzon magával. Ezúttal lelkészpárok fogják osztani az úrvacsorát. Arra kérjük a lelképásztorokat és feleségüket, valamint a megyei nőszövetségi elnöknöket, hogy szervezzék meg gyülekezetenként az utazást.

Köszönjük a beküldött írásokat, beszámolókat. További beszámolókat, valamint a témával kapcsolatos írásokat és fényképes biznyságtételeket várunk a füzet számára május 30-ig a következő e-mail címre: bogya-kis@gmail.com.

Részvételi szándékukat jelezzék a következő elérhetőségeken:

Bogya-Kis Mária: 0261-769-745,
ifj. Tóbiás Tibor: 0788-077-471.

A jobb megszervezés végett, kérjük betartani a jelentkezési határidőt!

Isten áldja meg találkozásunkat!

Szeretettel,

BOGYA-KIS MÁRIA LKP.

HARANGSZÓ

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
ISSN 1221-0323

www.facebook.com/harangszo

Szerkesztőbizottság: Békefy Lajos, Fábián Tibor, Ghitae-Szabó József-Levente, Orozsi Kálmán, Tokár Sándor, Törös Beáta, Wagner Erik. Felelős szerkesztő: Visky István. Tördelőszerkesztő: Petrikó Ildikó. Szerkesztőség: BH-410202 Nagyvárad, Sulyok István u. 9. sz. Tel.: 0726242824, 0259435386. E-mail: harangszo.ujtag@gmail.com Honlap: www.krek.ro, www.facebook.com/harangszo, www.harangszo.ujtag.wordpress.com. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szentci Kertész Ábrahám Nyomdájában. Felelős vezető: Wagner Erik. A lap terjesztése a lelkesi hivatalokon keresztül történik. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a beérkező írásokat rövidített és szerkesztett formában közölje. Meg nem rendelt kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.